

Antwoord voorzitter Resonansgroep wiskunde op de installatietoespraak van minister Van der Hoeven, 23 augustus 2006

Mevrouw de minister, Dames en heren,

Namens de leden van de resonansgroep wil ik u, minister Van der Hoeven, graag bedanken voor uw vriendelijke woorden en voor het vertrouwen dat u in ons stelt. Zowel in uw brief aan de Tweede Kamer van 31 januari als in het daarop volgende kamerdebat heeft u blijk gegeven van een grote betrokkenheid bij het wel en wee van het wiskundeonderwijs; een betrokkenheid die u ook vandaag weer toont door persoonlijk de resonansgroep te willen installeren. Wij zijn u daarvoor zeer erkentelijk.

De resonansgroep is ingesteld om uitvoering te geven aan een met algemene stemmen aanvaarde kamermotie. Ze dankt haar bestaan aan een actueel probleem: de gebrekkige aansluiting bij de overgang van havo/vwo naar het hoger onderwijs bij het vak wiskunde in de economische, de technische en de exacte studierichtingen. Die aansluitingsproblematiek kwam in het volle licht van de publieke belangstelling te staan door de onvolprezen studentenactie LieveMaria. In ga daar nu niet verder op in, dat is u allen welbekend, maar wél wil ik mijn voldoening uitspreken over het feit dat in de resonansgroep ook studenten zijn opgenomen. Zij zijn ervaringsdeskundigen bij uitstek en hun inbreng acht ik van cruciaal belang. Daarnaast bestaat onze commissie grotendeels uit docenten in het hoger onderwijs die zelf praktische ervaring hebben met de aansluitingsproblematiek.

Minister Van der Hoeven heeft erop gewezen dat onze taak beperkt is. Wij zullen de plannen die de Vernieuwingscommissie wiskunde voor de periode vanaf 2010 ontwikkelt, beoordelen en wel uitsluitend op hun relevantie voor de doorstroming naar het hoger onderwijs. Wij gaan het werk van deze commissie dus niet overdoen, verre van dat. Maar we zullen met onze activiteiten niet wachten tot zij haar plannen klaar heeft. Door reeds tussentijds commentaar te geven op tussenproducten, kunnen we hopelijk al in een vroeg stadium een sturende invloed uitoefenen.

Daarnaast zullen wij ons op korte termijn ook bezighouden met de wiskundeprogramma's voor de tussenliggende periode 2007-2010, in het besef dat de marges voor veranderingen daar vrijwel nihil zijn. Toch kunnen onze bevindingen mogelijk bijdragen aan een geleidelijke bijsturing in de gewenste richting, mede omdat de programma's in die tussenperiode weinig zullen afwijken van de huidige situatie. Juist in de huidige situatie is de aansluitingsproblematiek klemmend, en dus zal er een grote behoefte zijn aan geluiden uit het vervolgonderwijs die helder maken waar de problemen precies liggen. Zowel op het inhoudelijke vlak: welke onderdelen van de huidige programma's zijn voor het vervolgonderwijs irrelevant, als ook op het instrumentele vlak. Ik denk daarbij ook aan de grote inhoudelijke discrepantie tussen de centrale eindexamens en de diagnostische instaptoetsen die veel universiteiten thans hanteren. Je kunt

zonder overdrijving stellen dat die twee soorten toetsen vrijwel niets met elkaar te maken hebben; duidelijker kan de ernst van de aansluitingsproblematiek moeilijk geïllustreerd worden.

Ook over de rol van hulpmiddelen als de formulekaart en de grafische rekenmachine bestaan er in het vervolgonderwijs opvattingen die haaks staan op de huidige havo- en vwo-praktijk. Ik denk dat het goed is dat de resonansgroep over deze zaken een standpunt bepaalt en bekendmaakt.

Uiteraard heeft de resonansgroep de wijsheid niet in pacht. Wel kunnen we de stem van het vervolgonderwijs laten horen, die tot nu toe te weinig aandacht gekregen heeft. Wat ik daarbij echter tot elke prijs wil voorkomen, is dat de resonansgroep wordt gezien als een college van betweters die wel even zullen vertellen wat er allemaal mis is gegaan en hoe het nu verder moet. Integendeel. De minister heeft het ook al aangestipt: het is juist in de wiskundewereld opvallend dat zoveel individuen en organisaties zich sterk betrokken voelen bij kwalitatief goed onderwijs en zich daar met hart en ziel voor inzetten. Het is tragisch dat er daarbij de afgelopen tien jaar iets grondig mis is gegaan, maar de vraag hoort nu uitsluitend te zijn hoe we de misstanden zo snel mogelijk kunnen repareren. Daar werkt de Vernieuwingscommissie wiskunde met volle inzet aan, daar werken vele anderen met volle inzet aan, en daar gaan ook wij met volle inzet aan bijdragen. Niet tegenover elkaar of naast elkaar, maar mét elkaar. Ik verheug me op de komende samenwerking en op het feit dat we ongetwijfeld over enige jaren met zijn allen kunnen constateren dat de aansluitingsproblematiek definitief is opgelost.

Prof.dr. J. van de Craats, e-mail: craats@science.uva.nl